

בריתון חיפה עלון מס' 3 יוני 2024

סיפורי גבורה של לוחמות/לוחמים, בני משפחה,

חברות וחברים יקרים.

פרסום עלון מספר 3 של בני ברית חיפה, עדיין ב"צל המלחמה" החטופים לא חזרו לביתם, החיים נמשכים, לא חוגגים, דואגים לקיום האירועים המתוכננים. ציינו את יום השואה, ויום הזיכרון וגם את חג העצמאות ה-76 למדינת ישראל. הלב בוכה, הגוף לא מאפשר נשימה עמוקה, הראש מבין, שאנחנו עם של תקומה, חוזק וחוסן. אנו ממשיכים בנתינה, בהתנדבות, בתרומות ובחיבוק לאוכלוסייה הנצרכת. ומה עם החברים שלנו? דואגים למודעות והתנהגות בקידום הבריאות, בתקופה מורכבת זו, מלאת לחץ. אין מילה "חוגגים" יש "ציוני דרך".

קיום "בוקר נשים מובילות בריאות", בהשתתפות כ-140 נשים, הוכיח את הצורך בהמשך התהליך אותו מובילות החברות רחל שמר, תלמה רוזן, נינה אונגר, רוחלה מטייטל, אחיות במקצוען. מתוך סקר הבריאות של חברי המועצה, עלה הצורך להמשיך בהובלת התהליך של העשרת ידע וחיידושים בתחום הבריאות.

אירוע נוסף, ציון יום האישה הבינלאומי, של נשות בני ברית ישראל, שהתקיים בחיפה, במוזיאון "הכטי", בהשתתפות של כ-400 נשים מכל הארץ, בסימן של עוצמה וחוזק נשי.

ב-18.4.24 קיימנו טקס קבלת 40 חברות וחברים חדשים בבני ברית חיפה. טקס משמעותי עבור החברות/ים והארגון, המפגין רלוונטיות ודינמיות ברוח התקופה. בהתאם לאסטרטגיה של הרחבת הארגון, במועצת חיפה, אנו צועדים בצעדי ענק, להקמת לשכות חדשות.

קיימנו ערב הצדעה לחברות וחברים וותיקים, על תרומתם רבת השנים למען הקהילה. "ערב בלתי נשכח", כך הגדירו חברי לשכת "אורנים" והנשיאה מיקי שביט, במפגש עם בני המשפחה, אשר באו להצדיע להורים.

ב-28.5.24 עשרות חברי המועצה, השתתפו בוועידה הכללית השנתית ה-96 של בני ברית ישראל, הוועידה התקיימה בצל המשך מלחמת "חרבות ברזל". במסגרת הדלקת המנורה חולקו תעודות הצטיינות לכל המועצות. אנחנו בחיפה, גאים להעניק לחברות לשכת "ניצני חיפה" תעודת הצטיינות לשנת 2024 על התנדבות במסירות יוצאת דופן, בשגרה ובתקופת המלחמה "חרבות ברזל", העשייה מרשימה, מגוונת ומתאפיינת ביצירתיות יתרה של כל חברות הלשכה בהובלתה של הנשיאה רחל וקנין. יישר כח!

מעל דפי "בריתון חיפה" מאחלת לכולנו בריאות, ימים של רוגע וחזרתם של כל החטופים והחיילים לביתם. תודה מיוחדת לעורכת העלון, חנה וגנר ולצוות "בריתון חיפה", ד"ר ריקי שלומי, נילי לופט, שולי גלובן, גילה ילז, על התמדה ויצירתיות בהפקת תכני העלון.

בברכה שלכם,

מירה גרוס

יו"ר המועצה

דבר העורכת

רבעון נוסף חלף ואנחנו עדיין באותו מצב, המלחמה הארורה לא הסתיימה, החטופים עדיין בעזה, פצועים רבים נוספו, משפחות רבות הצטרפו למעגל השכול והסוף עדיין לא קרב.

ציינו את יום הזיכרון לשואה ולגבורה, את יום הזיכרון לחללי צה"ל ואת יום העצמאות, אשר היה מהול בעצב. הפעם, זה לא יהיה כמו בכל שנה. אירועי 7 באוקטובר - הטבח ההמוני של גברים, נשים וילדים, מעשי האונס, הביזה וחוסר האונים - לא הזכירו דבר שעברנו כעם, מלבד השואה.

לכן החלטנו לייחד את עלון מס' 3 לשני נושאים חשובים על **גיבורי ישראל**,

גיבורי ישראל, שורדי השואה וגיבורי ישראל של מלחמת "חרבות ברזל". נחשפנו לסיפורים מרגשים ואותם לקטנו. אני נושאת תפילה שהמלחמה הזו תסתיים בקרוב, החטופים ישובו במהרה, הפצועים יחלימו וישובו לבתיהם, ולא יהיו עוד חללים במדינה.

תלמה ואחי היקרים, חברי "בני ברית" חיפה, כולנו תפילה, שאלון נכדכם יחזור הביתה במהרה. עברו נכתב השיר "אלון של געגוע". מצורף לינק של השיר.

השיר "אלון של געגוע" – דלית כהנא/טובה פורת/אורית לבב/ מוקדש לאלון אהל

<https://youtu.be/De6poojxpqW>

ב- 28.05.2024 התקיימה הועידה הכללית השנתית ה-96 של "בני ברית" במוזאון "אנו" בתל אביב, בה זכתה חברתנו רחל וקנין מלשכת "ניצני חיפה" בשם חברות הלשכה בתעודת הצטיינות על התנדבות יוצאת דופן בשגרה ובזמן המלחמה- "מלחמת חרבות ברזל". מצורף לינק לסרטון הענקת התעודה.

<https://youtu.be/lwfksdO774c?si=VZ3aRaNI02G2wchl>

דן מאריישין, מנכ"ל "בני ברית" העולמי ביקש להעביר אליכם, לכלל חברי בני ברית בישראל, את דבריו, אותם נשא בפורום המנהיגות של בני ברית הבינלאומי שהתכנס בסוף השבוע לסדרת דיונים בעקבות אירועי ה-7 באוקטובר והשפעתם על העולם היהודי.

<https://youtu.be/TVeN2H0SX64>

שלכם,

חנה וגנר

טקס קבלת 40 חברות וחברים חדשים ל"בני ברית"

ב- 18.4.2024 במועצה אזורית חיפה, התקיים טקס קבלת 40 חברות חדשים בלשכות, בארגונה של יו"ר מועצת חיפה גבי מירה גרוס ובשיתוף ועדת תרבות בהובלה של יו"ר הועדה ברכה פרכטל ומתנדבים נוספים. תודה לנשיא הארגון עמנואל מנו כהן, שנשא דברים וקידש את החברים.

תודה לנעמי שחר היקרה יועצת בתחום ההתנדבויות. תודה למונטרית ד"ר ריקי שלומי.

לנילי לופט על טקס הדלקת המנורה.

חברים מספרים... דור שני לשורדי השואה – מסע לחיים

אהובה מורדו ביתו של משה אהרון קושצ'בה ז"ל שורד השואה "לשכת ברית הלבבות"

משה אהרון קושצ'בה נולד בזמברוב, פולין, בשנת 1923, חלק מקהילה יהודית תוססת. מלחמת העולם השנייה שינתה הכל, והביאה כאוס והרס לעיירה שלו.

משה היה רק בן 16 כשפרצה המלחמה. במהלך שנותיה היה עד לאכזריות הרבה בתחילה של הכובש הסובייטי ואז הגרמני. הודות למקצוע הנגרות אותו רכש לפני המלחמה ותושייה רבה הצליח לשרוד ולהשיג מזון. עם הקמת הגטו עמדה משפחתו בפני סכנה הולכת וגוברת, עד שבשנת 1941 ביום שלישי השחור הנאצים רצחו באכזריות את אחותו, אסתר, ולאחר כשבועיים את הוריו ואחותו שושנה. רק הוא ואחותו רחל שרדו. בשנת 1942, מחשש לגרוע מכל, ברח משה ליער, כשהוא סובל מתנאים קשים, התחמק מלכידה. לאחר שהוא ואחותו הובלו לאושוויץ, בינואר 1943 הופרדו, ומאז משה לא ראה את אחותו רחל עוד. למרות הסכנות, הוא שרד את אושוויץ בזכות יכולתו לעבוד במקצוע הבנייה וזאת כשהוא סובל מרעב, מחלות ואלומות. משה שרד את צעדת המוות למטהאוזן ואת האלימות הקשה שם. השחרור הגיע במאי 1945, אבל מאבקיו המשיכו עד שמצא מקלט

בישראל, התאחד עם אחיו הגדול, שרת בצבא והקים משפחה. חוסנו של משה אפשר לו להתגבר על זוועות בלתי נתפסות ולבנות את חייו מחדש. סיפורו משמש עדות לעוצמתה של הרוח האנושית מול המצוקה ולתקומת עם ישראל.

דליה רפפורט לזכרה של חמותה לוסיה רפפורט ז"ל שורדת השואה "לשכת ניגונים"

לזכרה של חמותי, גבי רפפורט לוסיה שהייתה חברה ב"בבני ברית לשכת חרמון" ונשלחה כציר בוועידה השנתית של "בני ברית" שנערכה בארה"ב.

לוסיה נולדה בעיירה בולוכוב בפולין, הייתה תלמידה בגימנסיה לבנות בעיר סטרי. בת למשפחה עשירה מסורתית וציונית. בשנת 1935 עלו בני משפחתה לארץ ישראל והיא נותרה לבדה לסיים את הלימודים. בגיל 18 נישאה ל"ממק" בחתונה לבנה. כעבור שנה ילדה את בנה בכורה, שמעון. לוסיה הייתה בת 21 שפרצה נלחמת העולם השנייה, והיא אמא לתינוק בן שנתיים. לוסיה נותקה מבעלה והצליחה להציל את בנם בארגו צר מידות בדירתה, כשהיא עושה זאת תוך סיכון יום יומי ותושייה רבה. לוסיה התחפשה לגויה ובזכות המראה החיצוני שלה מצאה עבודה התחמקה מחקירות נוקבות של הגסטפו.

בתום המלחמה הצליחה להתאחד עם בעלה ועברה לבריסל, בלגיה. באותה העת נולד בנם השני (בעלי). מבריסל הצליחו לעלות דרך מחנות המעצר בקפריסין ובעתלית, לפגישה המחודשת בארץ ישראל. לוסיה אישה אמיצה וסיפורה מזכיר לנו שאסור לאבד את התקווה גם בתקופות הזויות וקשות.

הנה פז, ספור הגבורה של אביה חיים פיוטרקובסקי ז"ל שורד השואה – לשכת "גוונים"

אספר את סיפור הגבורה וההישרדות של אבי, חיים פיוטרקובסקי כילד במלחמת העולם השנייה, סיפור שדורש ממני תעצומות נפש והרבה כוח. הייתה לי הזכות להציג את אבי בפני חברות לשכתי ולספר את אשר חווה ועבר בימים הנוראיים והקשים ההם. אני חשה, שזהו תפקידי לזכור ולהציג את אבי הגיבור ואת חייו שהשתנו בתקופת המלחמה. התרגשתי לספר עליו ועל אובדן בני משפחתי, שנרצח באכזריות. בזכות אומץ ליבו וגבורתו הוא הצליח לשרוד, והיה גאה במדינת ישראל שקמה, ובמשפחה, שהוא הקים לתפארה. בחייו נהג אבי לספר את סיפור הישרדותו בעצמו, הוא היה חוקר שואה, ליווה קבוצות במסעותיהם לאושוויץ, שם סיפר וגם הדגים את מה שעבר עליו, כמעט באופן מוחשי. עכשיו, זו חובתי, כבתו, בת הדור השני, להמשיך את השבועה והנדר החשובים של אבא ושל כל שורדי השואה: "לזכור ולא לשכוח!". היה מרגש לעמוד מול חברות "גוונים" ולספר את סיפור גבורתו והישרדותו. חברות הלשכה התרגשו אף הן, ושיתפו את כולנו בסיפורי הישרדות וגבורה של בני משפחותיהן.

סיפור של דבורה אביאל, לזכרה של מונצי אביאל ז"ל, שורדת השואה, לשכת "לילך".

סיפור על ניצולת שואה בשם מונצי אביאל ממחנה הריכוז אושוויץ. חמותי מונצי אביאל עברה ניסויים בגופה על ידי דר' מנגלה. בזמן שהייתה במחנה עבדה במטבח והייתה מבריחה בכיסה לחם, ודאגה לתת לאישה נוספת שהייתה על סף מוות מרעב. לימים האישה נלקחה גם היא לניסויים על ידי דר' מנגלה והיא לא חזרה למחנה וחמותי חשבה, שהיא איננה בין החיים.

לאחר שנים, כשהמלחמה הסתיימה, חמותי נסעה עם חמי לביקור באושוויץ, כשלתע היא הרגישה אישה אוהזת בכתפה, היא הסתובבה וראתה את האישה שחשבה שלא שרדה את הניסויים. חמותי הייתה בשוק והן התחבקו. חמותי סיפרה לה שהיא גרה במדינת ישראל ויש לה 3 ילדים. השנייה סיפרה שהיא חיה בארה"ב ואין לה ילדים, כי לא הצליחה ללדת. זה ציער מאוד את חמותי. היא הורידה מצווארה שרשרת עם מגן דוד ונתנה לה במתנה. הגברת השנייה נתנה לחמותי שעון שהיה של אמא שלה שלא שרדה. חמותי שמרה על השעון כל השנים, ובגיל 95 יום לפני פטירתה נתנה לי את השעון למשמרת ובקשה שאספר לנכדים.

זיכרון בסלון – סיפור של בנימי מרגלית לזכרה של אלה שובר ליברמן ז"ל שורדת השואה, לשכת "ניגונים"

יום נאה, כיבוד נפלא, חברה מעולה - דבר לא הכין אותי לבאות... ישבתי בשורה ראשונה - ומולי אישה כבת 75 שסיפרה את סיפור המשפחה. היא הספיקה לומר משפט אחד בלבד: "שלום שמי עדה, אני בתה של אלה שובר - ליברמן".

נשמתי נעתקה! "עדה", קראתי בקול, "הייתי בחתונתך". קמתי לעברה, כל הנשים נדמו והיו פעורות פה. "מי את?" שאלה עדה, "אני מרגלית בת קלרה ומילק זינגר". נפלנו זו לזרועות זו... פגשתי במפתיע את בת דודתי, אותה לא ראיתי שנים ארוכות. ליבי הלם בחוזקה, המילים נעתקו מפי. הייתם מאמינים? איזה מפגש עוצמתי בסלון.

הכרתי את הסיפור המשפחתי מילדות, אמה של עדה אלה שיבר - ליברמן, הייתה ציירת מחוננת. בגיל 17 במחנה אושוויץ - בירקנאו היא ציירה את הפורטרטים של קציני האס אס. וכך ניצלו חייה וחיי אמה. עם סיום מלחמת העולם הגיעה אלה עם אמה לישראל, וכאן ישבה שנה שלמה בבית וציירה באובססיביות למעלה מ-100 ציורים, כולם בשחור לבן ובפחם. על כל מה שארע באותה פלנטה ארורה בשם אושוויץ. ציוריה הוצגו בתערוכה בבית לוחמי-הגטאות ובמקומות רבים בעולם, חלקם אף שמשו כמוצגים במשפטים שנערכו נגד קציני האס אס. ישבתי בביתה בתום המפגש, נסערת כולי ובלילה הוצאתי אלבומי צילומים ובהם צילומיהן של עדה ואמה אלה, הציירת וסבתה.

הדמעות שטפו את הזיכרונות והכאב, ומבעד לדמעות עלו החיוך והתקווה "להיות עם חופשי בארצנו ארץ ציון וירושלים".

החל מה - 7 באוקטובר

סיפור גבורתו של סתו שחר
ממלחמת הרבות ברזל אחיינו של
שחר שמואל - לשכת "ברית
הלבבות"

סיפורי גבורה של
לוחמות/לוחמים, בני
משפחה, חברות/חברים
במלחמת "הרבות
ברזל"

רקע - סרן סתו שחר, בן 27, הוא בן למשפחה שכולה (אביו נפגע במהלך מלחמת לבנון השנייה מטיל גראד, לא שרד את הפגיעה ונפטר לאחר כ-4 חודשים) ולמרות שעל פי החוקים היבשים לא היה אמור להיות לוחם, התגייס לעורב גולני, יצא לקורס קצינים וסיים שירות מלא כולל תקופה בקבע. במהלך חופשה בחו"ל שמע על פרוץ המלחמה, וחזר מיד לארץ לתרום ככל שניתן. במהלך הקרבות בסג'יעה, העניק לו מג"ד 13 סא"ל תומר גרינברג ז"ל דרגת סרן תחת אש.

4 ימים לאחר מכן סא"ל תומר גרינברג נהרג בקרב. סתו יחד עם אחרים חילצו ופינו אותו לארץ.

ב-6.10 הייתי בחו"ל עם חברים, בבוקר של ה-7.10 קמנו לגל סרטוני זוועה ואווירה של מלחמה בארץ. אני ועוד חבר מהחבורה שהוקפצנו בצו 8 התחלנו להבין איך אנחנו מגיעים לארץ כמה שיותר מהר. אחרי שנסענו לשדה, והבנו שכל הטיסות של החברות הזרות לארץ מבוטלות, שמענו שיש טיסה מלאה של אל-על בחצות. אמרנו שאנחנו עולים על הטיסה הזו לא משנה מה. אחרי קצת ויכוחים עם אחראי הביטחון של אל-על קיבלנו כרטיס וטסנו ארצה.

נחתנו וישר המשכנו לשרגא, לחתום על ציוד ומשם לבסיס ג'וליס שם הכוחות שלנו היו. שרון (חבר שלי) הצטרף למחלקת הפינוי של גדוד 13 ואני הצטרפתי לפלוגת התצפיות של החטיבה (פלת"צ גולני) אליה הייתי משובץ. לאחר שהגעתי לפלוגה - וראיתי כי אין בי צורך, חיפשתי היכן אני יכול לעזור. גדוד 13 ספג אבידות רבות ב-7.10, ומצאתי את עצמי במכלול של גדוד 13 (חדר הבקרה של הגדוד) לאחר לילה בחדר הבקרה נתבקשתי ע"י מפקד המכלול להצטרף לגדוד 13 לטובת עזרה בהכוונה והפעלת אש על הגדר. לאחר מספר ימים עם גדוד 13 הצטרפתי לפלוגת הפינוי של גדוד 13 (אותה פלוגה שבה מפקד חברי הטוב שחזרתי איתו מחו"ל). אחר מספר שבועות של אימונים נכנסתי איתם ללחימה כאחראי על הניווט, צמוד למפקד הפלוגה.

בלילה הראשון בדרך אל משימתנו הראשונה נקלענו למארב רציני מאוד של חמאס, במהלכו רוב הנמ"רים של גדוד 13 הושבתו, לאחר לילה שלם של טילי RPG לעברנו וחילוצים קשים, אש לחילוץ וסיוע מחיל האוויר, הצלחנו לצאת משם ולהוציא את כל הגדוד משם כמעט ללא נפגעים. יצאנו ליומיים לעבוד על הכלים ולסדר את הכלים שנפגעו (כמה שאפשר), והצטרפנו חזרה ללחימה. התקדמנו לכיוון הים על ציר נצרים ומשם לכיוון הסגר על שיפא. עבדנו יחד עם הגדוד ימים כלילות והתקדמנו מיום ליום עד לשיפא. לאחר מכן היעד הבא היה שכונת זיתון - שכונה צפופה מלאה במחבלים ובמנהרות. **קן טרור!!!** התפקיד של הכוח שלנו היה להיות במוכנות לפינוי כאשר הפלוגות הסדירות של גולני ניהלו את הלחימה.

לאחר כמה ימים באזור השעה 6 בבוקר קיבלנו דיווח על פגיעה של טיל בנמ"ר של המסייעת. טסנו עם הנמ"ר על מנת לחלץ אותם, במרכז שכונת זיתון תוך כדי שאנחנו מנהלים אש, חילצנו 9 פצועים אשר פונו במסוק שנחת על חוף הים, במהלך הזמן הזה כבר תפסתי תפקיד של מפקד כלי (נמ"ר) ולא רק אחראי על הניווט. המשכנו לפעול בזיתון עד הפסקת האש, לאחר הפסקת האש קיבלנו את היעד הבא - סג'יעה. ממש בפאתי סג'יעה טנק חטף פגיעה ישירה של נ"ט, שוב אנחנו ככוח פינוי נכנסנו לפעולה.

הגענו במהירות אל הטנק שהיה באמצע שטח בנוי צפוף מאוד. חלק מהכוח מכנס לטנק שהעלה עשן מחניק, אותו כוח חילץ מתוך הטנק 3 גופות ופצוע קשה. חלק מהכוח הזה היו המ"פ והסמ"פ שנפגעו כתוצאה משאיפת עשן במהלך הפינוי. לקחתי פיקוד על הפינוי, וכאשר הגענו לנקודת ההחלף פינו אותם לארץ. הוחלט שאני אתפוס את מקום המ"פ וטובים מעתה את כוח הפינוי, וגדוד 13, כמו גדוד 13 - ממשיכים לעבוד. סיימנו את הפינוי ויצאנו מיד חזרה לגדוד. נכנסנו לסג'יעה. הצטרפנו לגדוד וכבר באותו לילה זיהינו וחסלנו מחבלים. העבודה בסג'יעה הייתה קשה ומאתגרת, אך מספקת מאוד. הצלחות כבר מאותו לילה בו נשארנו בלי המפקדים של הכוח, נתנו לנו מוטיבציה להמשיך לעבוד קשה. **המשכנו להתקדם בתוך סג'יעה, הפינוי הבא שלנו היה בתקרית נוראית ארוכה בה נהרגו תומר גרינברג מג"ד גדוד 13 ורועי מלדסי מפקד פלוגה ב.**

סא"ל תומר גרינברג ז"ל

לאחר מספר ימים יצאתי לריענון וחברי המפקדים חזרו לאחר שהשתמרו משאיפת העשן.

סיפור גבורתו של רב-סרן רזה גיאמבשו קצין הקשר של גדוד 89 מזה כ-10 שנים. התנם של חנה ומוטי וגנר - לשכת "ברית הלבבות".

מחלקת הקשר של הגדוד בפקודו מהווה "אימפריית קשר" של ממש. ביכולות המקצועיות, בגיבוש המחלקתי ובמוטיבציה לבצע את משימותיה על הצד הטוב ביותר. טביעות האצבע של רזה ניכרות בהחלט בכל אחד מההיבטים הנ"ל.

רוה הוא איש קשר מקצועי ביותר שהפך לשם דבר עד רמת האוגדה. הדבר בא לידי ביטוי ביתר שאת בימי מלחמת "חרבות ברזל". גדוד 89 לקח חלק בלחימה בגזרה הצפונית במשך כ-4 חודשים. בתקופה זו נתקל הגדוד באתגרי קשר משמעותיים ביותר. מחלקת הקשר עבדה ימים ולילות להעלאת הכשירות התקשובית המהווה מרכיב קריטי בגדוד טנקים. חיילי המחלקה הגיעו לכל טנק, במיקום מסוכן ככל שיהיה. מעל הכל בלטה היצירתיות. השטחים ההרריים של הרי הלבנון והגזרות המשתנות של הגדוד הכריחו גמישות מחשבתית ומתן פתרונות מורכבים לבעיות התקשוביות, אך כשרוה מנצח על המלאכה הכל נראה כאפשרי.

במהלך שנותיו בגדוד (וביתר שאת במהלך מלחמת חרבות ברזל) הקפיד רזה לפתח את מחלקתו ולהתפתח בעצמו מקצועית. תוך שהוא לומד, מתעדכן ומשדרג את יכולות התקשוב הגדודיות לקדמת הטכנולוגיה שחיל התקשוב מציע. השינויים הטכנולוגיים בחיל יחד עם שינויים בשיטת ההפעלה והפוי"ש חייבו את רזה להשקיע המון זמן מעבר לשירות המילואים הרגיל לטובת למידה והתמקצעות, ואכן כך הוא עשה ועושה גם היום.

הכישורים המקצועיים של רזה מצטרפים לכישורים פיקודיים ומנהיגותיים מעולים. רזה בנה מחלקה לתפארת. קיימת גאווה יחידה למחלקת הקשר בגדוד 89. והדבר מתבטא בחברויות קרובות, בארוחות משותפות ובפעילות מחלקתית ייחודית.

כמפקד, רזה רגיש גם לפן האישי והרגשי של חייליו. ער למצבם הכלכלי והתעסוקתי ומכיר את האתגרים המשפחתיים כשאלה קיימים.

זה לא מפתיע. רזה בעצמו הוא אב לילד מיוחד. רזה קשור לבנו בעבודות אהבה שניכרים לכל מי שמשוחח איתו על כך. זה כמובן, לא מוריד מן האתגר הגדול הנדרש למשפחה מיוחדת בה האב נעדר רבות, כדי לשרת את המדינה. במהלך המלחמה נאלץ רזה להעתיק את משפחתו ממקום מגוריו בשל העובדה שמסגרות החינוך המיוחד לא פעלו. גם במקרה זה התגלה חוסנו של רזה כאיש משפחה וכמפקד בצבא, כאשר הוא מנצח על כל האירוע מבלי לפגוע, ולו במעט, במשימה הצבאית שהיה אמון עליה.

תעודה זו, באם תינתן לרוה, תהווה גם תעודת כבוד לרעייתו של רזה, שמאפשרת לו את העשייה הברוכה בצבא לישראל.

כישוריו הפיקודיים של רזה, תפקודו המקצועי והתכונות הייחודיות שלו, מייצרות מפקד שלם המקיים הלכה למעשה את רוח הצבא והגדוד.

אלון אהל, נכרם של תלמה ואחי חברי "בני ברית"

בנם של עידית וקובי, אחיהם של עינבר ורון, נחטף לעזה ב-7 באוקטובר 2023 ממסיבת הנובה בעוטף עזה בהיותו בן 22. בפברואר 2024 חגג 23 שנה בעודו בשבי החמאס. אלון נחטף חי מהמיגונית בצומת רעים עם עוד שלושה, מאז חטיפתו לא קיבלנו מידע אודותיו.

בשיחה עם עידית אמא של אלון "אני יודעת שהוא בחיים. אני יודעת שהוא נחטף חי, כי החאמס תיעד את החטיפה, ואני אמא שלו ואני מרגישה אותו."

כמשפחה בחרנו להתמודד עם הבשורה בעזרת הרבה כוחות של אופטימיות ותקווה. אלון מחובר אלינו, ולכן הוא מרגיש אותנו, כפי שאנו מרגישים אותו.

יש בכך הרבה עוצמות וכוחות גם לו וגם לנו, להישאר עם תקווה שהוא יחזור הביתה.

הוריו מוסיפים "אין לנו שליטה על מה שקורה עם אלון, מה מעשיו, אם הוא אוכל, אם הוא רואה אור יום ומתי יחזירו אותו. אבל יש לנו שליטה לאיזה בית הוא יחזור, ולא רק לבית עם ארבע קירות שלנו, גם לקהילה שלנו והחברה שלנו פה בישראל."

ההורים מספרים עליו שהוא אדם כל כך חיובי והם בטוחים שגם במרתפי החמאס הוא עוזר, תומך ונותן תקווה לסובביו. הוא דמות מרכזית ומשמעותית לסובבים אותו. עידית אומרת בהתרגשות "אתה חזק, אתה לא סתם נקרא אלון. אנחנו יודעים שתשרוד את זה ותספר לנו את הסיפור המדהים ויוצא הדופן שלך. אנחנו חושבים עליך כל רגע, כל שניה ואנחנו עושים הכול בשביל להחזיר אותך הביתה"

מוסיפה ואומרת עידית "אנחנו נמצאים בתקופה מאתגרת מאוד בחיינו. ומרגישים כל בוקר מחדש שהבחירה לראות בטוב ולעסוק בטוב מחזקת אותנו, ואנחנו בטוחים שזה מחזק גם את אלון, כדי שהוא ימשיך ויחזיק בתקווה שיחזור הביתה"

כשההורים הבינו שזו הדרך להתנהל, עיצבה עידית פוסטר שהמוטו שלו "מעשה אחד טוב ביום."

אלון הוא מוזיקאי מחונן. "מוזיקה היא חלק משמעותי בחייו", אומרת עידית, אימו. "הוא כל הזמן זז בקצב המוזיקה, כאילו כל הזמן מנגינה מתנגנת במוחו וסביבו". משפחתנו יזמה את פרויקט "הפסנתרים הצהובים". הפסנתרים מוצבים במרחבים ציבוריים בישראל וברחבי העולם על מנת לייצר הזדמנויות לאנשים להביע את תמיכתם בשחרור אלון וכל החטופים. התמיכה באה לידי ביטוי על ידי נגינה בפסנתר והתכנסות סביבו לשיר אחד.

מוזיקה היא שפה שחוצה גבולות, שיכולה לגעת בכולם ללא הבדלים. הפסנתר הצהוב משמש כסמל עוצמתי המאפשר לרגע חיבור של אחדות וסולידריות בין אנשים.

אלון מהווה השראה לרבים בתקופה האחרונה. מצעירים אותו, כותבים לו שירים, יש משהו בו, שממגנט אנשים שלא מכירים אותו אבל בוחרים בו מתפללים בשבילו.

אלון זה מוזיקה. אח של אלון, רון, ביחד עם אבישי כהן וחברים של אלון ממגמת המוזיקה עשו חידוש של השיר "שובי אלי".

"שובי אלי – אבישי כהן יחד עם משפחתו וחבריו"

<https://youtu.be/rG0oN5z3Sul?si=BWkro7t9NI57I8on>

גנה, הדודה של אלון, כתבה ושרה לו שיר המספר את הסיפור שלנו ומשדר את התקווה שאנחנו מחזיקים עבורו ומאמינים שהוא שומע ומתחזק ממנו.

"המנגינה שלך"

<https://youtu.be/irtk6lv-VBQ?si=3md05eKZ7Q8u2iQW>

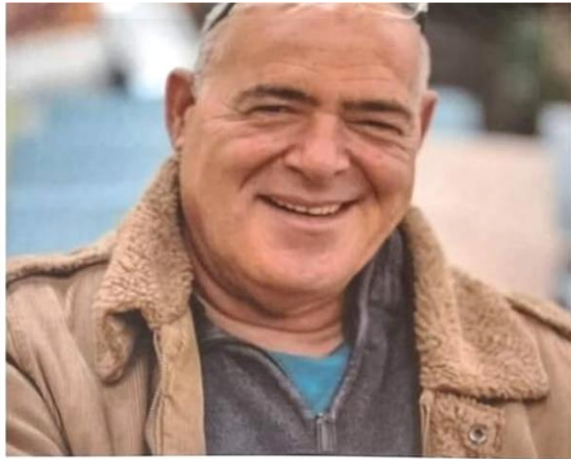
לזכרו של אופיר ארז ז"ל אחיינה של שולי גלובן לשכת "מכל הלב"

רס"ן (מיל') אופיר ארז.

מלח הארץ אחיין שלי אהוב. יחד עם חברים הקים בית בקיבוץ סופה שבעוטף. תמיד חייך או גרם לכולנו לחייך.

היה שחקן ראשי בתיאטרון הקהילתי. מדריך טיולים בארץ שאותה כל כך אהב. כתב שירים למגירה ובאחד מהם (רצ"ב) חזה את מותו על הגנת מולדתו.

בשבת הארורה ב- 7/10 כאשר אחותי בת ה 85 ממתינה לו, כמו בכל שבת עם עוגת התפוחים שאהב, יצא יחד עם חברי כיתת הכוננות לפני השעה 07:00 בבוקר... כאשר הכל היה לוט בערפל ואיש עדיין לא ממש הבין מה קורה בשטח... הוא פתח את שער הקיבוץ, והארורים אשר רק חיכו לרגע הזה, ירו בו ורצחו אותו ואת שני החברים הנוספים של כיתת הכוננות.

"ההרגשה משתלטת שוב מרגיש אוהב, נאהב, אהוב."

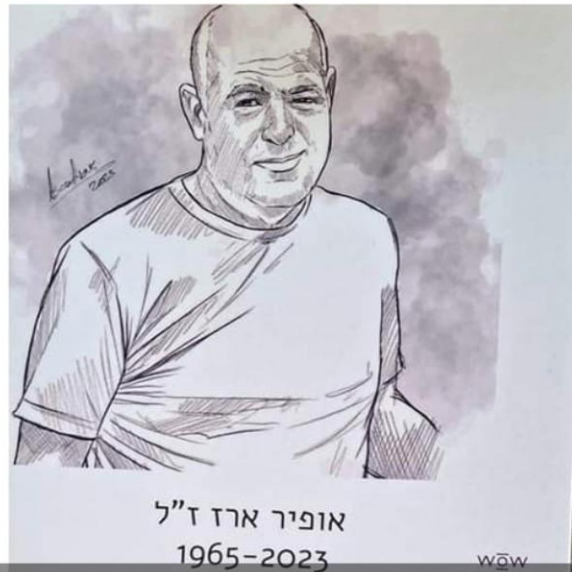

טוב לי למות בעד ארצי מולדתי הטובה והמיוסרת הארץ שלשלומי תמיד דואגת זו שמצרה אותי, מחסנת ולכל מגיניה מחפלת.

ארצי שמתוהרתה מחייסרת זו שבשנתי אותי היא מחבקת זו שילדתי את דבשה יונקת ארץ שבנחליה נערתי מטיילת בן, היא שאת בניה מאחדת.

ארצי, בן, ארצי שתמיד מחייכת טוב לי למות בעד ארצי היחידה שלמותי תמיד עורגת.

(מתוך קובץ שירים "לך ושלך" אופיר ארז)

אופיר ארז ז"ל
1965-2023

waw

מהנעשה במועצת חיפה

לשכת "ברית הלבבות" נשיא מוטי וגנר

פעילות חברתית - מפגש לתלפיות... מקרב לבבות ומגבש נפשות, במוסיקה והרצאות מרתקות. והפעם... ארז בר הלבבי שהשכיל בתולדות אלביס פרסלי האגדי. מסרים ותוכניות הווה ועתיד, ע"י יו"ר מועצת בני ברית חיפה הגב' מירה גרוס. בשירה ותקווה נחתם בעליל, בחיבוקים מפגש קדם פורים... ברטט וכמיהה, להמשך פיתוח הלשכה הלכה למעשה בתנופה, לפעילויות ותרבות מעשירה.

פעילות חברתית והתנדבותית – לשכת "ברית הלבבות" חרטה על דגלה סיוע לילדים חולי סרטן ובני משפחותיהם. במסגרת זו, ארגנה הלשכה הפנינג פורימי שמח וסגוני לילדים החולים ובני משפחותיהם. האורחים נהנו משפע פעילויות, שירים וריקודים.

השמחה הייתה גדולה! ליצנים, בובות, מאפרות, מתקנים מתנפחים, להטוטן, הקפצות הכדור ושיאן גיניס אייל הורן. המון, המון משלוחי מנות עשירות ומגוונות וכיבוד עשיר כיד המלך.

לשכת "לילך" נשיאה, ברכה פרכטל

בלשכת "לילך" מתנדבות רבות בעמותת ידיד לחינוך. **מודל הפעילות:** המתנדבים בבתי הספר, לוקחים על עצמם לתרום מזמנם לתלמידים ולמורים בבתי הספר. המתנדבים משולבים בבתי הספר בהתאם לתחום התעניינותם וכישוריהם ופועלים לצד המורים, אך לא במקומם. בתחום הלימודי הרגשי והחברתי. הפעילות מתבצעת במסגרת פרטנית וקבוצתית. במרחב הפיזי - בתוך הכיתה ומחוצה לה במרחבים השונים בבתי הספר, **בתקופת המלחמה** נרתמה מדלן שלנו מתנדבת בידיד לחינוך, לסייע לתלמידים מפונים מצפון הארץ.

לשכת "נחשוץ" נשיא, שמעון שני

הפעילויות בחודשים האחרונים התקיימו באווירה המכבדת את המצב הקשה במדינה. תרומות והתנדבויות: שלושה מערכות הגברה / קריוקי נתרמו לבית ספר רוממה – ניגונים בשכונת רוממה בחיפה. בית ספר זה הינו ייחודי העוסק גם בחינוך תלמידים מתמודדי נפש ותלמידים בעלי צרכים מיוחדים תוך כדי כך שמהווה מסגרת לתמיכה בקהילה מתקיימת תמיכה ממושכת בבית ברחוב חיים – לנוער בסיכון – והפעם נתרמו שפע של מוצרי מזון לקראת יום העצמאות. התנדבויות חדשות כוללות תוספת של ביקורים אצל ניצולי שואה בודדים וכן עזרה בבתי קשישים בתיקונים קלים במסגרת שדולת הגמלאים.

פינת היוצרים

כך נשאב מהם את עוז רוחם
היאך נותרו עוולות עולם
ללא אותם עצומי הכוח
איך שלא נוכל אותם לשכוח
רק עצרת וצפירה אחת פעם בשנה.
הנה הולך כלה הדור
איך יום אחד בכל שנה עוברת.
רק עצרת וצפירה אחת,
כמו עלעלי שלכת, עובר עוד יום בנצח.
רק עצרת וצפירה אחת כבר אין,
כמו חלק מן הטבע עוד יום זיכרון לשואה.
רק עצרת וצפירה אחת כלה יומם ייתמו דור,
רק עצרת וצפירה אחת,
מופרת הדממה לאשר קיום זוועות עולם.
איך נולד חלאת שפם קטן שיבוש הצלם,
הלכו אחריו לטבוח מכוח צו.
יש המכחישים עולים מתוך הדומן,
היש שבוש יוליך אחריו עוד עדר,
ככלותם ולא יהיו תזכורת רק יום אחד.

שואה ויום אחד: מורי כהן
יום זיכרון לשואה ולגבורה
ברוב הדר וטכס ואותה החבורה
מאז רק צפירה ויום אחד לזכור,
מי אשר שרד יישאר תמיד גיבור.
כי הנה כלה והולך פוחת כאן דור,
איך נדע זכרם ואת רוחם לנצור,
כבר לא יהיו שבאו מהחושך אל האור.
כי לא נרצה נוכל אותם לשכוח,
נחרוט על לב את עצומי הכוח.
לא רק צפירה ויום אחד עצרת,
יש גם שורדים שמרגישים אחרת,
איך ביום אחד וכל שנה עוברת.
לא כובד סבלם עזות רוחם ואומץ,
הולכים הם וכלים ונשאר רק קומץ.
כה מהר חולף להם וזמנם תם ונגוז,
ייקחו עימם הכול ואין כבר מה לגנוז.
נישא אותם תמיד בענווה ובאורך רוח,
ללא כל מחלוקות וללא כל ויכוח.

יום זיכרון לחללינו : מזורי כהן

לעולם נחים דוממים מתחת ומה יום
נקבעה בלוח דקה ועומדים הכול בדם.
לעת שבא אחרי שוכנים הם שם בדד,
שורה אחר שורה טמונים הם שם לעד,

כבוד מטחים הם כבר לא שומעים,
דגלי חצי התורן שוב אינם רואים
גם לא שום טכס לא מטס ולא משט,
מכוסה האבן לא חשים ולא צופים מבט.

לא מלל לא שיר לא זמר נערה ונער,
לא חווים שמחה אך לא יודעים גם צער
מאז אבלו על כריות האבן מורכני ראש,
בתי עלמין רחבו וצמחו עצי הברוש.

שוהים מוכי זיכרון אבלם בבכי ואנחות,
ועד נושאי מכאוב עצמם יגיעו למנוחה.
הנצחת זיכרון קורבן חשוב הוא לאומה,
הלוואי לא יתווספו שורות אל תוך האדמה.

שיר לזכר הנופלים : שולי גלובן

רב הכאב הלב נחמץ,
על אותם צעירים, יפה הבלורית והתואר,
הדוהרים אלי קרב,

על המולדת בחירוף נפש נלחמים,
על נערות ונערים, אשר בין לילה הפכו גיבורים
ולנצח יוותרו צעירים.

על דמעותיה של אם שכולה.

על געגועיה של רעיה אלמנה,

על ילדים וילדות יתומים אבודים,

על מדינה שבניה חטופים, מורעבים, אנוסים
מפונים.

על עם אחד, לא שסוע, לא מלוכד,

עם אחד, קרוע, המום מבולבל.

עם אחד שמחפש תשובות,

עם אחד שמחפש תקוות,

עם אחד שמחפש מנהיגות,,,

להשיב את השפיות,

התקווה..

והגאווה...

הרהורים על תקווה ואמונה. כתבה די"ר
ריקי שלומי

תקופה מאתגרת זו, בה אנו חיים,
מביאה עימה כאב, כעס וחוסר ודאות.

יחד עם זאת, האביב הפציע במלוא זוהרו
והביא עימו פריחה, צמיחה, שמש מאירה
ותקווה,

המאפשרות מחשבות חיוביות, אופטימיות
ואמונה.

קיימות נקודות אור רבות, המעוררות
השראה.

התגייסות נרגשת של החברה הישראלית,
עזרה הדדית, נתינה ואכפתיות.

עוז רוחם של חיילינו,

טכנולוגיות מתקדמות וחדשניות.

מאחלת לכולנו להאמין בימים טובים יותר,
בהחזרת החטופות והחטופים,

לשלום חיילי צה"ל,

בפעילויות מיטביות בתוכנו ובקהילה.

לשלום, לשלווה ולאהבה.

כתבה - קטי דויטש - לשכת "מכל הלב"

105 ימי מלחמה ושבי

כפיר ביבס בן שנה

ימים עברו, חודשים גם חלפו,

105 ימים, לא עוד, עצרו!

המחשבות אינן מרפות,

על אותם יקירים,

שנחטפו לפתע, וכצאן מובלים.

ידי זדונים, בצעו זוועות,

בחמסם לא הבחינו,

בין זקן לתינוק

מה אשם זה התינוק,

שרק מלאו לו שנה,

שעליו להאבק-

על אוויר לנשימה?

תפילה נישא, שישובו אלינו,

לחיק אוהב של משפחות עמינו.

וחודש שבט, שיביא בשורה,

על חיים חדשים, מזור ופריחה

יבורך זה הילד, האדמוני המתוק,

שנחגוג לו כולנו, וכאן בקרוב!.

כתבה: נילי לופט

כולנו באמת זקוקים. : להרבה דברים חשובים

כולנו זקוקים לחסד וחמלה.

כולנו זקוקים לחום ואהבה.

כולנו זקוקים לרחמים...

כולנו זקוקים לחיבוקים וחיזוקים.

כולנו מתפללים לשוב החטופים.

לשוב לחיק כל האוהבים אותם.

הם זקוקים לחייהם ולעברם.

ואנו זקוקים לראותם ולחבקם.

כולנו זקוקים להשלמת המשימה

לראות את אויבינו רחוק מהמדינה.

לשקט ושלווה ובטחון במדינתנו היפה.

מי ייתן ונשיג מבוקשנו

ונזכה לימים שקטים בארצנו.

ובהתקרב חג שבועות

אנו מחכים לחופש ופדות.

שיהפכו את חיינו מאבל ודאגה.

לימי שמחה רווחה והצלחה מכל הרע.

ונשוב לימים רגילים

וחיי שגרה שקטים ורגועים.

קידום הבריאות

צוות "קידום בריאות" במועצה אזורית "בני ברית" חיפה, בחר בשנת הפעילות 2024 להתמקד בטיפוח רווחה גופנית ונפשית בקרב חברי "בני ברית" חיפה

בתוכנית

10.00 התכנסות וביבוד קל

10.30 ברכות, מידה גרוס, חי"ר מועצה בני ברית חיפה

10.45 "אפשרי בריא בכל גיל" הגנת הסקר ותוכנית התלך קידום הבריאות של חברות/י המועצה.

על ידי הצוות המטביל, רחל שמר, תלמה רחן, נינה אונגר

11.15 הרצאה: "בריאות ושמחת חיים", ד"ר דינה איזן

12.30 שרים עם נוגה ישרון

13.00 סיכום.

"הבריאות בידיים שלם" שמועצות להתנהגות"

עלות ההשתתפות 30 ש"ח לזרועם אבל נשאר המאכזב.

עוזר פרדס בריאות
מועצה בני ברית חיפה

עוזר פרדס
חיפה

חיפה

הזמנה

גשים יקרתי, הנגן מוזמנות לבוקר

"נשים מנהלות בריאות"

אשר יתקיים ב-23.5.24

בין השעות 10.00 עד 13.00.

נכנס בבית אבא חושי באולם "סחלב"

רוחב א.ה.סילבר 71

נוה שאג,חיפה

קידום בריאות

תמונות מפרויקטים ופעילויות:

- הגנת הסקר ותוכנית התלך קידום הבריאות של חברות/י המועצה.
- הרצאה: "בריאות ושמחת חיים", ד"ר דינה איזן.
- שרים עם נוגה ישרון.
- סיכום.
- "הבריאות בידיים שלם" שמועצות להתנהגות.

קולאג'י

בני ברית
ילים בעמותת "יחד
בהוקרה והערכה
מחברי בני ברית חיפז
מאי 2024"

בני ברית ישראל
עם חסדו נקמה

שותפים לדרך

- מירה גרוס - מנהלת תוכן.
- חנה וגנר - עורכת "בריתון חיפה" .
- שולי גלובן - מנהלת מדור "חברים יוצרים".
- נילי לופט - עריכה ספרותית.
- ד"ר ריקי שלומי - הגהה לשונית.
- גילה ילוז - הגהה